

steriet paa en saadan Maade, at Handelsministeren kunde siges i særlig fortrinlig Grad at have lagt sit Lod i Vægtskaalen til Fordel for det af det ærede Medlem paa et bestemt Omraade hævdede Standpunkt. Jeg er ikke ganske klar over, hvorfor det ærede Medlem i en saa højtidelig Form rettede dette Spørgsmaal til mig. Jeg skal sige til det ærede Medlem, at jeg ikke har ønsket at skjule noget som helst for Udvalget eller for enkelte af dets Medlemmer. I den Ændringsforslagene ledsagende Skrivelse af 13. December, som jeg allerede har hentydet til, hedder det: „Som Følge af de stedfundne Forhandlinger ved et her i Ministeriet den 25. f. M. med Repræsentanter for Mejeri- og Landbrug afholdt Møde i Anledning af det for Rigsdagen fremsatte Forslag til Lov om Handel med Smør og fremmede Landbrugsprodukter m. m. og de i England fremkomne Klager over Kvaliteten af det danske Smør samt i Anledning af forskellige hertil” — altsaa til Landbrugsministeriet — „af Grosserer-Societetet gennem Ministeriet for Handel og Søfart og direkte af Grosserer-Societetets Fedevarerudvalg rettede Henstillinger skulde jeg her ved anmode det ærede Udvalg om paa mine Vegne til anden Behandling af Forslag til Lov om Handel med Smør og fremmede Landbrugsprodukter at ville stille nedenanførte Ændringsforslag”. Det er altsaa lagt aabent frem for Udvalget, at der er rettet Henvendelse fra Grosserer-Societetet gennem Handelsministeriet, og at der er kommet direkte Henvendelse fra Grosserer-Societetets Fedevarerudvalg. Denne Oplysning er ikke ny for det ærede Medlem. Det ærede Medlem vil i Udvalgets trykte Aktstykker finde det, jeg her har læst op. Jeg har intet ønsket at skjule for Udvalget i Almindelighed eller for det ærede Medlem i Særdeleshed. Det Punkt, det ærede Medlem særlig dvælede ved i Gaar, og som gav Anledning til hans saa højtideligt fremsatte Spørgsmaal, har været Genstand for en særlig Drøftelse i Udvalget, og jeg har netop i Forbindelse med denne Forhandling, som et Led i den kan jeg sige, overladt til det ærede Medlem — selvfølgelig til mere privat Brug — Margarineinspektørens af mig indhentede Erklæringer over selve dette Punkt. Det ærede Medlem kan sikkert ikke mene, at en Henvendelse fra en eller anden Organisation, fremsendt gennem et andet Ministerium til Landbrugsministeriet, uden Anledning skal videresendes til det Udvalg, der behandler den paagældende Sag. Der er kommet denne Henvendelse, som jeg har meddelt Udvalget, og jeg har taget det

Hensyn, som jeg mente at burde tage, til de i Henvendelsen gjorte Henstillinger, og jeg har meddelt Udvalget, at der her er en Række Ændringsforslag, af hvilke nogle skyldes Henvendelser fra Grosserer-Societetet til Landbrugsministeriet gennem Handelsministeriet og fra Grosserer-Societetets Fedevarerudvalg. Det har jeg gjort Rede for; hvis det ærede Medlem havde ønsket at kende selve de Aktstykker, som jeg aabent har meddelt, at Landbrugsministeriet sidder inde med, kunde det ærede Medlem have udbedt sig dem. Det er vist aldrig hændet, antager jeg, i Rigsdagsforhandlingernes Historie, at en Minister, efter at have modtaget en Henvendelse, der kun er rettet til Ministeriet, og taget Hensyn til den i saa vidt Omfang, som man finder det forsvarligt, derefter skulde gaa over i Rigsdagsudvalget og sige: Her er en Henvendelse; jeg har taget det Hensyn til den, jeg har kunnet, jeg kan ikke gaa videre, men værsgod, der have De Materialet, saa kunne De gøre Opposition paa Resten. Jeg tror ikke, at nogen Minister i en Forhandling med et Udvalg har behandlet Aktstykker, modtagne gennem andre Ministerier, paa denne Maade. Men hvis det ærede Medlem mener, at jeg burde have baaret mig saa mærkeligt ad, kunde han ganske vist have fremmet denne underlige Forhandlingsform ved at udbede sig den fra Grosserer-Societetet til Handelsministeriet henvendte Skrivelse, som derefter er overgaaet til Landbrugsministeriet, samt Grosserer-Societetets Fedevarerudvalgs Skrivelse; de skulde have været til Tjeneste. Jeg har taget det Hensyn, som jeg mente at kunne tage dertil, men paa det Punkt, som det ærede Medlem særlig dvælede ved i Gaar, mente jeg ikke at kunne imødekomme det fremsatte Ønske; jeg har i Udvalget givet mine Grunde derfor, og jeg skal senere komme tilbage dertil; jeg har støttet mig til Margarineinspektørens Indstilling i saa Henseende. Men det ærede Medlem vil vide og have lagt Mærke til, at Ændringsforslagene Nr. 20, 22, 23, 28, 30 — jeg har ikke noteret dem op — netop hidrøre fra de Henvendelser fra Grosserer-Societetet og dets Fedevarerudvalg, som det ærede Medlem saa højtideligt lyste efter i Gaar, men som han vidste vare i Landbrugsministeriets Besiddelse, og som jeg ikke har lagt Skjul paa vare i vor Besiddelse.

Ligesom mine Ændringsforslag ere tiltraadte af Udvalget eller Udvalgets Flertal, kan ogsaa jeg tiltræde Udvalgets eller Udvalgsflertallets Ændringsforslag. Dog maa jeg bemærke med Hensyn til